

Dagsöversikten.

Simons och Briand inför sina huvudmän.
— Preussiska regeringen begär avsked.

* Officiellt meddelas från London att vid en konferens i går cheferna för de allierade delegationerna bestämt detaljerna beträffande tillämpandet av bestraffningsåtgärderna vis à vis Tyskland och därvid kommit överens om, att dessa åtgärder skola upphöra först då en tillfredsställande lösning av skadestånd-, avvärpnings- och krigsförbrytarfrågorna blivit godtagen av de allierade. Briand meddelade, att franska regeringen icke har för avsikt att för beständigt ockupera eller annektera de tyska provinserna på vänstra Rhenstranden. Avsikten är endast att säkerställa utförandet av fredsfördragets bestämmelser. Av intresse är, att bestraffningsåtgärdernas upphörande göres beroende ej blott av en tysk eftergift i skadeståndfrågan utan även av "en tillfredsställande lösning av avvärpnings- och krigsförbrytarfrågorna". Vad avvärpningsfrågan beträffar hann ju densamma på grund av Londonkonferensens sprängning aldrig komma under behandling, men tyskarna ha ju förklarat sig villiga i denna punkt gå med på Parisbeslutet. Mera överraskande är att krigsförbrytarfrågan efter lång glömska åter blir uppmärksammas. Om skadeståndfrågan löses torde emellertid ej de övriga problemen komma att erbjuda några större svårigheter.

Dr Simons återkom i förgår till Berlin och hyllades vid ankomsten med stora ovationer. Vid ett i går förmiddag hållet kabinettsammanträde lämnade han en rapport över Londonförhandlingarna, varefter kabinettet, enhälligt förklarade sig gilla hans verksamhet vid konferensen. Rikspresidenten uttalade ett varmt tack till delegationen för det arbete den nedlagt. I närvaro av rikskanslern och ett stort antal representanter för riksregeringen höll riksdagens utskott för utrikes ärenden senare sitt sammanträde, varvid utrikesminister Simons utförligt redogjorde för sin mission vid Londonkonferensen. Förhandlingarna förklarades vara konfidentiella. Blott de extrema höger- och vänstertidningarna äro från rakt motsatta utgångspunkter ej fullt belåtna med Simons' verksamhet. Vorwärts, som i stort sett tar ministern i försvar, spår att trots allt hans avgång inom den närmaste tiden torde vara att vänta.

Frågan om *regeringsbildningen* i Preussen har nu aktualiserats genom att ministären begär avsked. Haru en ny ministär skall komma till stånd, står i vida fältet. Majoritetssocialisterna vägra som bekant att samarbeta med tyska folkpartiet, medan å andra sidan centern ej vill stanna kvar utan att folkpartiet också deltaga i regeringen. Den nuvarande regeringen lär i varje fall komma att fungera tills efter påsk.

Inom *franska parlamentet* lär stor belåtenhet råda över Briands verksamhet i London. Briand torde om tisdag komma att avge förklaring inför parlamentet och väntas då få förtroende.

Orientfrågan har Lloyd George enligt Renter nu framlagt ett nytt kompromissförslag, enligt vilket bl. a. *Sévratraktaten* skulle modifieras i sådan riktning, att Turkiet skulle erhålla Smyrna, varvid man dock skulle sörja för att skydda både de turkiska och de grekiska befolkningselementens intressen och representationsrätt. Förslaget har förelagts de grekiska och turkiska delegationerna, som begär att få tid på sig för att taga det i övervägande. Detta förslag söker tydligen att medla mellan de grekiska och turkiska ståndpunkterna. Som bekant framlade ententen förut ett förslag om en undersökningskommission för utredning av frågan, var såväl Smyrna som Thracien borde höra. Detta avvisades av Grekland. Nu förselas, att Turkiet skall få Smyrna, varvid man tydligen förutsätter, att å andra sidan Grekland utan vidare skall få behålla Thracien. Dessutom lär Lloyd George

även ha föreslagit några andra mindre jämkningar i Sévresfördraget.

Den studande *omröstningen i Oberschlesien* orsakar mycken oro i de berörda landsdelarna och ständiga tvistigheter mellan Tyskland och Polen. Som bekant har från tyskt håll beskyllningar riktats mot Polen att samla trupper vid gränsen samt förbereda en militär ockupation av det omvistade området, därast omröstningen ej skulle utfalla i önskad riktning. För närvarande tillvitar den polska pressen med stor bestämdhet Tyskland liknande avsikter. Dessutom är man i Polen i hög grad upprörd över att den allierade omröstningskommissionen givit befällning om spärrandet av gränsen mellan Polen och omröstningsområdet, men ej utfärdat samma föreskrifter gentemot Tyskland, sannolikt därför, att från Tyskland väntas stor tillströmning av röstberättigade utanför omröstningsområdet. Industrien i Oberschlesien ligger i väntan på avgörandet fullständigt nere och spänningen inför omröstningen trycker sin prägel på allt.

Kronstadirevolten har enligt senaste meddelanden fortfarande framgång. Emellertid äro de väsentligen från Finland kommande underrättelserna tämligen oklara och delvis motsägande. Sålunda uppgives nu från Hälsingfors, att meddelandet om fästningen Krasnaja Gorkas övergång till de upproriska varit förhastat, ehuru man väntar, att verkligheten snart skall rätta sig efter de för tidigt utsläppta ryktena. Enligt uppgift från Helsingens Sanemats korrespondent i Terijoki, lär resningens program icke vara rådssystemets störtande utan blott införande av verkliga folkval vid utseendet av råden. Något krav på konstituerande församling skulle ej ha framställts. Även detta telegram är emellertid oklart formulerat och torde böra mottagas med reservation. Överhuvud synes det ännu vara för tidigt att dra några slutsatser om upprorsrörelsens betydelse och någon anledning att i densamma se inledningen till bolsjevikväldets fall föreligger i varje fall ej för närvarande.

Vid engelska underhusets sammanträde i förrgår meddelade *handelsministern Horne* rörande frågan om *handelsöverenskommelse med Ryssland*, att han kommer att på fredagen, alltså i dag, sammanträffa med den nu till England återvändande Krassin. Han framhöll även, att även om överenskommelsen omedelbart bleve verklighet, komme den icke att genast råda bot för arbetslösheten. Till en början komme handeln att bedrivas endast i mycket ringa skala, men han vore icke desto mindre angelägen om att få överenskommelsen till stånd, enär den utgjorde en inledning till bättre förhållanden i Europa.

Vid samma tillfälle uttalade sig den engelske handelsministern om *exportkreditfrågan*. Han nämnde att bankerna gillade Ter Meulenplanen, men att det skulle kräva någon tid att sätta denna plan i verket. Vad som behövdes vore någon ting, som tidigare kunde realiseras för att få handeln i gång. Under den sittande regeringen hade i samband med exportkreditprogrammet förskott på sammanlagt två miljoner pund sterling medgivits, men man ämnade nu modifiera detta program. I stället för att som hittills förskotta upp till 100 procent av exportörens kostnader, ämnade regeringen nu garantera upp till 85 procent av varornas försäljningspris allt efter den erbjudna säkerheten, vilken i varje fall måste motsvara 50 procent, varvid regeringen iklädde sig hälften av risken. Regeringen komme även att lämna väsentlig garanti åt de banker, som finansierade dylika operationer.